

Middagen, Imens samme 2de Sept. tiltog Paulus, at den blev som en Ocean - at den fandt sigstelig brændt op. Skibet - at man da ogsaa fandt brændt at Skibet var blæst bort, saa at den beständig maatte sønge for at holde Land - at 2de Sept. m. var styrtet en Brændør over alle Skibet, som brækkede Oliejærne for Gækken, tillige med Træbarklen, Lønningen, Callio, m. m. som tabtes bort, og at ved samme Brændør Skibet som voldent var blæst bort paa Videt, at Mandskabets og Jænde troet det skulde vise sig mere, at Egepil var blæst i Gæft og gik for at saa Skibet til at vorte sig, Lønningen var fløjet aldeles i Stykker, at Brændør og Fagter var ligelunds, ved disse Brændør fløjet i Stykker, at man derhos fandt lagt bi for det mest Hagsok, og at man end beständig søngte Jænde imellem saart Land. Om Aftenen 2de 8 sattes sigt væsent Skipsil. Skibet vilde inden ikke, næst alt anseende, vise sig, men befødt ingen Olygsde til Bagbord, da man og erfarede at den søvne Styrtning fandt foroversagt at Hæmsningen var gaart løs i Lønnen og Lønnen stødte over i Bagbords Videt. Skibet blev nu meget led og man maatte sønge beständig, dog fik man imellem Land. Den blev ender beständig over. Den var ingen Mændiged i at komme til Land og saa den faststodt igjen.

Kl. 8 om Morgenen den 3de September da Skibet og Dørgangen aflag, satte man Egepil til, samt Plym, Sornstagspil og Brændør - og flyede Lønningen igjen. Man maatte jernligen